

סוד המלבושים.

בושה.

(1) ספר בראשית פרק ג

ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירמם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם תגרת:

(1) ספר בראשית פרק ג

(כ) ויקרא האדם שם אשתו חנה כי הוא היתה אם כל חי:

(כא) ויעש ידוד אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבשם

תפקיד

(1) ספר שמות פרק לט

ומן התכלת והארגמן ותולעת השני עשו בגדי שרד לשרת בקדש ויעשו את בגדי הקדש אשר לאהרן כאשר צנה ידוד את משה:

(2) רש"י על שמות פרק לא פסוק י

ואת בגדי השרד - אומר אני לפי פשוטו של מקרא שאי אפשר לו' שבבגדי כהונה מדבר לפי שנא' אצלם ואת בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן אלא אלו בגדי השרד הם בגדי התכלת והארגמן ותולעת שני האמורים בפ' מסעות (במדבר ד) ונתנו עליו בגד תכלת ונתנו עליו בגד ארגמן ונתנו עליהם בגד תולעת שני ונראין דברי שנא' (שמות לט) ומן התכלת והארגמן ותולעת השני עשו בגדי שרד לשרת בקדש ולא הזכיר שש עמהם ואם בבגדי כהונה מדבר לא מצינו באחד מהם ארגמן או תולעת שני בלא שש:

בגדי השרד - י"מ לשון עבודה ושירות כתרגומו לבושי שמושא ואין לו דמיון במקרא ואני אומר שהוא לשון ארמי כתרגום של קלעים ותרגום של מכבר שהיו ארוגים במחט עשויים נקבים נקבים לציד"ן בלע"ז.

(1) ספר אסתר פרק ח

(טו) ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות תכלת וחור ונעטר זקב גדולה ומכריה בויץ נארגמן וקעיר שושן צהלה ושמחה: (טז) ליהודים היתה אורה ושמחה וששן ויקר:

לכבוד ולתפארת.

(1) ספר שמות פרק כח

אמה הקרב אליה את אהרן אחיה ואת בניו אתו מתוך בני ישראל לכהנו לי אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר בני אהרן: (ב) ועשית בגדי קדש לאהרן אחיה לכבוד ולתפארת

(27) ספר לקוטי הלכות חו"מ - הלכות טוען ונטען הלכה ה

וְזֶה בְּחִינַת מַה שְּׂצָרִיכִין לְהַחְזִיר כְּסוּת יוֹם - בַּיּוֹם. וְכִסּוּת לַיְלָה - בְּלַיְלָה, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב, "כִּי הוּא כְּסוּתָהּ לְבִדָּה הוּא שְׂמֵלְתוֹ לְעֵרוֹ וְכוּ". כִּי הַכְּסוּת וְהַשְּׂמֵלָה הוּא עֶקֶר בְּחִינַת הַהִתְפָּאָרוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי רַבֵּי יוֹחֲנָן קָרָא לְמַאֲנֵי מְכַבְּדוֹתָא, כִּי הַחֲפָצִים שֶׁל הָאָדָם, בְּפֶרֶט הַבְּגָדִים הֵם מְכַבְּדִין וּמְפָאָרִין אֶת הָאָדָם. וְכְמוֹ שְׂפָתוֹב לְעֵגּוֹן בְּגָדֵי כְּהֵנָה, "וְעֵשִׂיתָ בְּגָדֵי קֹדֶשׁ וְכוּ" לְכַבּוֹד וּלְתִפְאָרֶת". וְעַל כֵּן צָרִיכִין לְהַחְזִיר כְּסוּת יוֹם בַּיּוֹם וְכִסּוּת לַיְלָה בְּלַיְלָה, כִּי כָּל שְׁנוֹי הָעֵתִים שֶׁהֵם יוֹם וְלַיְלָה וְכוּ, הֵפֵל עַל יְדֵי הַהִתְפָּאָרוֹת שֶׁהָיָה יְתֵרָה מְקַבֵּל מִכָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל בְּכָל יוֹם וְיוֹם שֶׁעַל יְדֵי זֶה מְחַדָּשׁ בְּטוֹבוֹ בְּכָל יוֹם תְּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית וְכוּ"ל. עַל כֵּן תִּכְרַף כְּשֶׁמִּגִּיעַ הַיּוֹם צָרִיךְ לְהַחְזִיר לוֹ כְּסוּת יוֹם שְׁנִמְשָׁךְ מִהַהִתְפָּאָרוֹת שֶׁל אוֹתוֹ הַיּוֹם, שֶׁעַל יְדֵי זֶה מֵאִיר אוֹר יוֹם וְכֵן כְּסוּת לַיְלָה בְּלַיְלָה, כִּי שְׁנוֹי הָעֵתִים שֶׁל יוֹם וְלַיְלָה נִמְשָׁךְ מִהַהִתְפָּאָרוֹת פְּרֻטֵי שָׂה' יְתֵרָה מְקַבֵּל בְּכָל יוֹם עָרֵב וּבִקְרַת מִכָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל בְּפְרֻטֵי פְרֻטֵי וְכוּ"ל וּמִשָּׁם נִמְשָׁךְ בְּחִינַת כְּסוּת יוֹם וְלַיְלָה. וְעַל כֵּן מְבַרְכִין בְּכָל יוֹם מְלִבִּישׁ עֲרָמִים, וְעַל כֵּן הַזְהִירָה הַתּוֹרָה לְהַחְזִיר הַמְשָׁכּוֹן כְּסוּת יוֹם בַּיּוֹם וְכוּ, כְּדֵי לְמַשְׁן וּלְהַאִיר בְּחִינַת הַהִתְפָּאָרוֹת שֶׁבְּכָל יוֹם שֶׁעַל יְדֵי זֶה יִתְבַטֵּל הָעֲנִיּוֹת וְהַהֲלָאוֹת לְגַמְרֵי, כִּי יִחְזַר הַשִּׁפְעַ לְיִשְׂרָאֵל עַל יְדֵי הַתְּגַלּוֹת הַהִתְפָּאָרוֹת וְכוּ"ל. וְזֶה שְׂפָתוֹב בְּזֵהָר, "כִּי הוּא כְּסוּתָהּ לְבִדָּה הוּא שְׂמֵלְתוֹ לְעֵרוֹ"

(1) זוהר חלק א דף ריז/א

דַּתְנִיא כְּהֵן גְּדוֹל לְעִילָא, כְּהֵן גְּדוֹל לְתַתָּא, לְבוּשִׁין דִּיקָר לְעִילָא, לְבוּשִׁין דִּיקָר לְתַתָּא. וּמַה דְּלֵא אִמַר כֶּסֶף וּנְחֹשֶׁת, לְאַתָּר אַחֲרָא אִסְתְּלִיקוּ, דְּכַתִּיב (שִׁם כו יז) כֹּל עֲמוּדֵי הַחֲצֵר סָבִיב מִחֹשֶׁקִים כֶּסֶף וְגו', וְכַתִּיב וְאֲדַנְיָהֵם נִחֲשֶׁת, דַּאֲיִנּוֹן מֵאֲנִי שְׂמוּשָׁא לְאַשְׁתַּמְשָׁא מִשְׁכַּנָּא בְּהוּ, אֲבָל הַכָּא בְּאַלִּין לְבוּשִׁין דִּיקָר, לֹא בְעֵי לְאַשְׁתַּמְשָׁא בְּהוּ בַר נֶשׁ אַחֲרָא, בַר מְכַהֲנָא רַבָּא דְרַבּוּ מִשַׁח קוֹדֶשָׁא עַל רִישֵׁיהָ, דְּכַתִּיב (שִׁם כח ב) וְעֵשִׂיתָ בְּגָדֵי קֹדֶשׁ לְאַהֲרֹן אַחֲרָיִךְ לְכַבּוֹד וּלְתִפְאָרֶת, דְּבַאֲיִנּוֹן לְבוּשִׁין דְּמִי לְגוֹוֵנָא דְלְעִילָא.